

טורי זכריה שלמה

2027261

בן חיה ומשה

נולד ב- ט' תמוז תשי"ט 6.7.1949

שרת בכת"ם 334

נפל ב- ג' מרחשוון תשכ"ט 25.10.1968

בעת מילוי תפקידו.

זכריה, שלמה ("סולי")

בן משה וחיה. גולד ביום ט' בתמוז תש"ט
(6.7.1949) ברומניה. את לימודיו היסודיים
החל ברומניה ולאחר שעלה לארץ בשנת
1958 סיים את לימודיו היסודיים בבית-
הספר על-שם פינסקר בקרית-אתא. לאחר-
מכן המשיך את לימודיו התיכוניים בבית-
ספר תיכון מקצועי "עמל". במאי 1967
גויס לצה"ל אך בטדום סיים את שירות-
החובה שלו נפצע בשעת מילוי תפקידו ליד
אשדות-יעקב ומת מפצעיו ביום ג' במרחשוון

תשכ"ט (25.10.1968). הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בחיפה.
בספרו לו אמר עליו מפקדו כי שלמה היה סמל למסירות, ריעות ואהבת-
הורים ומולדת ובגבורה נפל מול אויב שחייב לדעת כי בכוח לא יוכל
להפחידנו.

הקרוב בו השתתף שלמה

הבקעה עם גולני

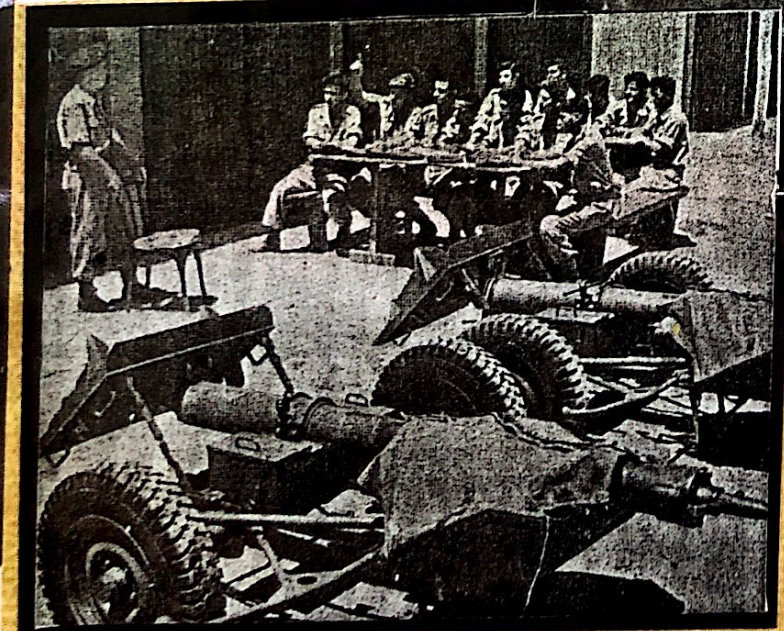
חטיבת "גולני" עמדה להבקיע, במסגרת המאמץ העיקרי של הפיקוד, ולפרוץ בעקבות חטיבת השריון של אלברט - אברהם מנדלר - את המעוזים הסוריים, בגיזרה שממערב ומצפון-מערב לזעורה. אל הכוח הלוחם הצטרף גדוד המרגמות הכבדות, בפיקודו של סגן-מפקד הגדוד, סרן אברהם ברדוד, קצין-תותחנים ראשי לעתיד.

הגדוד סבל אבידות, עוד בתחילת הקרבות, כיוון שעסק בשיתוק מקורות-הירי הסוריים, עוד מה-5 ביוני. מספר על כך אברהם ברדוד: "כשהסורים פתחו באש על ישובי הצפון, משימתנו היתה לשתק את עמדותיהם, כדי למנוע אש על הישובים. בגלל הטווח הקצר, יחסית, של המרגמות, היינו צדיכים לתפוס עמדות קרובות לגבול. לכן, היו לנו נפגעים גם מאש טנקים. כאשר החל ניסיון ההתקפה הסורי על שאר-ישוב, בשעות הבוקר המוקדמות, הפגזנו את כוחותיהם המתקדמים והם נסוגו עם עשרה הרוגים, לכיוון מוצב תל-עזויאת. מיד לאחר מכן, הפגזנו 14 מטרות, בזו אחר זו, וכשפתחנו בהפגזה היפנו הסורים אלינו אש מאותן סוללות, שהיו מכוונות קודם לכן, אל הישובים. ספגנו, איפוא, את האש שהיתה מיועדת לישובים. זה עלה לנו בקורבנות, אך המשימה בוצעה".

עם תחילת העליה לרמה, עבר מפקד הגדוד אל הכוחות המסתערים והגדוד גרתם אל כוחות חטיבת גולני, וזאת, על-אף העייפות מימי הקרב הרצופים, שהתחוללו ימים מספר קודם לכן. הסורים קדמו את התותחנים באש יעילה, מתותחי 122 מ"מ ו-130 מ"מ. אך לא רק על התותחנים נודו פגזים. הסורים פתחו באש, אף אל מעבר הכוחות, באיזור גבעת-האם. על כך, אברהם ברדוד: "טיווחנו את מרגמור

תינו לשם, וההפגזה השתתקה. התברר, לאחר מכן, כי היתה שם סוללה נוספת, אך שיתקנו גם אותה. את כל הפעולות האלה ביצענו בחלק מהקנים. ירינו על חירבתי-סודה, בורג'י-בוביל, תל-פאחר ותל-עזיאת, עד אשר קיבלנו פקודה, להפסיק את האש. במהלך הקרבות, ותחת ההפגזות הסוריות הכבידות, נפגעו רגמי הגדוד מאש סורית. "סוללה שדיל-גה ממקום למקום", סיפר אברהם, "חיתה מוכנה ומוסיפה לירות לאחר שתי דקות. זהו הישג עצום, שכן התנועה לאורך 200 מטר, גוזלת יותר זמן. הוספנו לירות גם כאשר ניתכה עלינו אש סורית יעילה. קרה פעם שנותק חקשר הקווי, בין מוצב הפיקוד לבין הסוללות. קשר, בשם זעורא נסים, יצא לתקן את הקו ונפגע בפגיעה ישירה. אחדיו יצא ביוזמתו קשר נוסף, דואניס יעקב, ותיקן את הקו". קציני-ניהול אש, סגן מיכה, העיד, אף הוא, על מקריי-גבורה נוספים: "הגשנו לכוחות סיוע קרוב. עשינו כך עד שקיבלנו פקודה להפסיק, שכן רסיסי פגזינו התחילו נופלים בקרבת כוחותינו, תוך כדי מתן סיוע, היו פגיעות גם בנו. בפגיעה אחת ישירה בצוות, נהרג החייל ינון שמואלי במקום, ואילו מפקד הצוות, נפגע בשתי רגליו. אף-על-פירכן, קם המפקד ממקומו וחבש חייל שהיה פצוע קשה ממנו. כל אלו זמן, המשיכה הסוללה לירות כאילו לא אירע דבר".

לוחמים לומדים על התותחים

רגמי "גולני"

אימון תותחנים ברמה

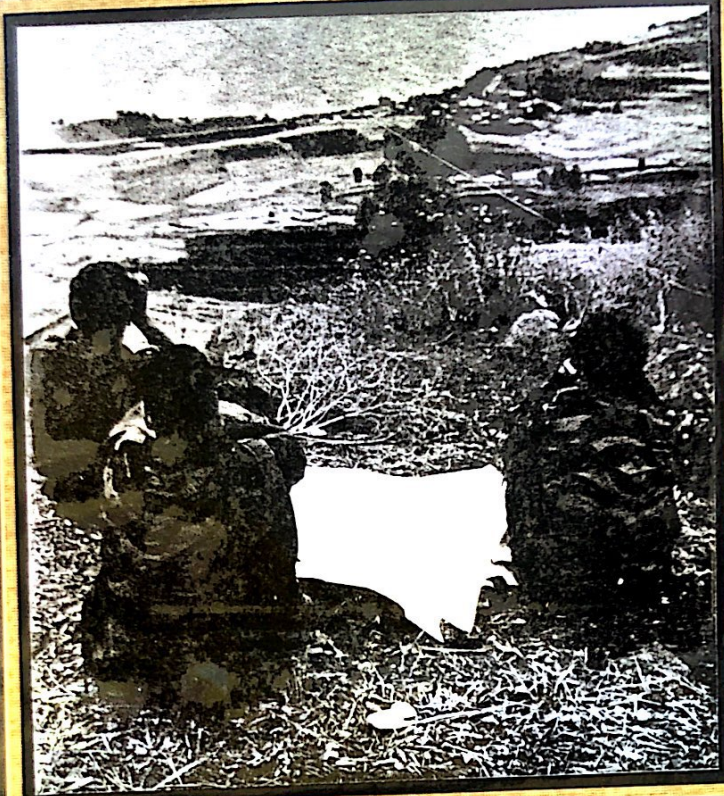

חטיבת גולני לאחר מלחמת ששת הימים (1967-1970)
 בשלוש השנים הראשונות לאחר מלחמת ששת הימים, בשנים
 1970-1967, פיקדו על החטיבה שני מח"טים: יונה אפרת
 (1968-1966) ויקותיאל אדם ז"ל (1970-1968), בתולדות צה"ל
 והמדינה ידועות שנים אלו בכינויים שונים: "מלחמת המרדפים",
 "מלחמת ההתשה", "מלחמת אלף הימים". באותן שלוש שנים נטלו
 לוחמי חטיבת גולני חלק עם שאר כוחות צה"ל בפעילות מבצעית
 רבה ביותר, של חדירות, פשיטות, סיורים אלימים, מארבים ופעילות
 בטחון שוטף אינטנסיבית. פעילות החטיבה נפרסה בכל הגזרות:
 מגזרת קו "בר-לב" בגבול התעלה, דרך רצועת עזה, בקעת הירדן,
 רמת הגולן, ועד גבול הצפון ודרום-לבנון. המאבק העיקרי לא היה
 כנגד האויב המצרי, הירדני או הסורי אלא נגד המחבלים, שהפכו את
 בקעת הירדן ומדבר שומרון לזירת הפעילות העיקרית. במאי, יולי
 ואוגוסט 1969 ביצעו חיילי חטיבת גולני שלוש פשיטות בגזרת עמק
 בית-שאן: פשיטה על הכפר הירדני אליבס, על מוצב ה"חרוט"
 (בגזרת אשדות-יעקב) ועל תעלת הע"ור הירדנית ממזרח לגבול
 הבינלאומי.

בקעת הירדן

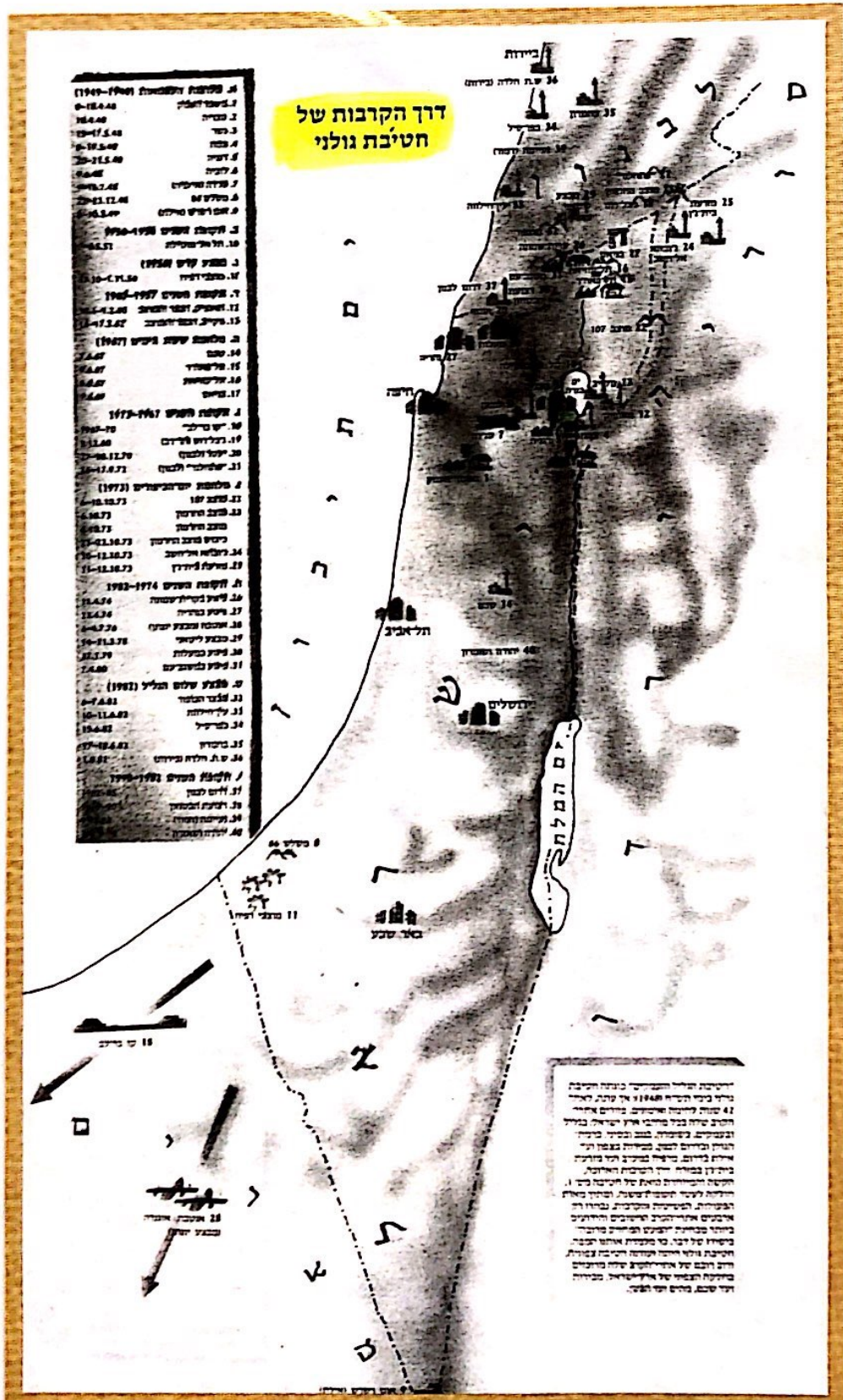
תצפית על ירדן

תצפית על רמת-הגולן

מקום נפילתו של שלמה

כובע שחור

כובע שחור, סמל, תותח -
מפח.

פריסות של טרם שחר, אש
בטרם אור, כובע שחור.
עמוד אבק ביום, עמוד של
אש בלילה פריסות "על
יבש".

צוות לפנים. צוות לאחור.
היכון לנוע. עמוד אבק
ביום.

ידיים עייפות, שהגריז. לא
מש מתחת לציפורניהן.
"אוברול" משומן, פקודות
אש, גבעה צהובה אחת
מחליפה את חברתה.
זחל"מ מטבח עוצר

בחריקה -

ארוחה חטופה, צל מועט
מתחת לרשת הסוואה.
מסטינג משומן, תה צורב
את השפתיים,
פקודות אש,
דעם קודע את חאזניים,
היכון לנוע.

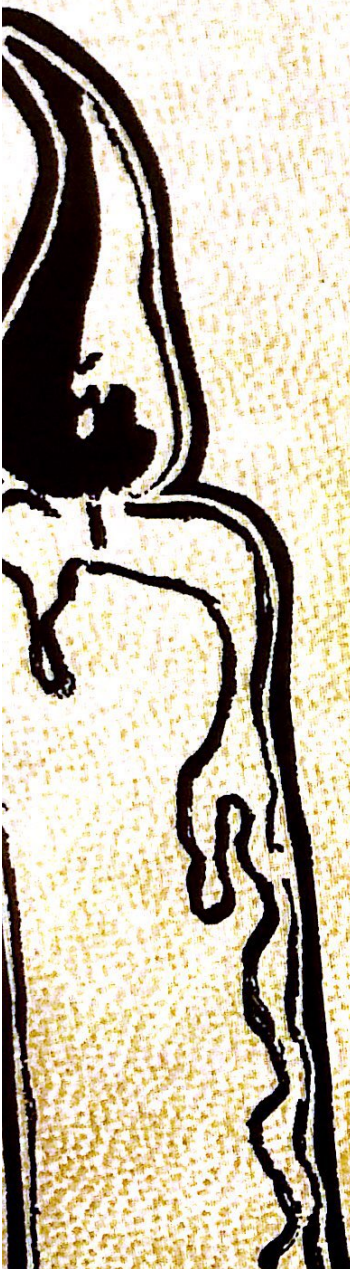
עמוד אבק ביום, עמוד של
אש בלילה.

100 שניות פריסח ועוד לא
די לה.

חדר ארוכה, אינך נשמע
בקשר.

שנת לילח טרופה ואין לזה
שום קשר

להרגשה כי מעל לעייפות
ולשיגרה אתה גאה
להיות עמוד חאש ההולך
לפני המחנה.

תִּשְׁמֹר עַל הָעוֹלָם יְלָד,
יֵשׁ דְּבָרִים שְׁאֲסוּר לְרֹאוֹת.
תִּשְׁמֹר עַל הָעוֹלָם יְלָד,
אִם תִּרְאֶה, תִּמְסִיק לְהִיּוֹת.
גְּבוּר שֶׁל הָעוֹלָם יְלָד,
עִם חֵיוֹן שֶׁל מְלֹאכִים,
תִּשְׁמֹר עַל הָעוֹלָם יְלָד,
כִּי אֲנַחְנוּ כָּבֵר לֹא מְצַלִּיחִים.

תִּשְׁמֹר עַל הָעוֹלָם יְלָד,
אֵל תִּגְזִים בְּמַחְשְׁבוֹת.
כִּי כַּמָּה תִּדַּע יוֹתֵר יְלָד,
אֶתְּהָ רַק תִּבִּין פְּחוֹת.
וּבְשָׁעָה מְסִימָת,
נִסְגְּרוֹת כָּל הַדְּלֵתוֹת,
וְכָל הָאֲהָבָה נִגְמְרָת,
רַק אֶתְּהָ מִמְּשִׁיד לְתַהוֹת.

